

quos de Vergilio fecit, bidētes appellari scripsit hostias, q̄ per ætatem duos den/
tes altiores haberent, p̄ q̄s ex minore in maiore transcendisse cōstaret ætatem.

Itere quærit Auienus, his ȳsibus, Frena Pelethonij Lapithæ gyrosq; de-
dere Impositi dorso, atq; eqtem docuere sub armis Insultare solo, et gressus glo-
merare superbos, cur Vergilius equi officiū eqti dederit. Nam insultare solo, &
glomerare gressus, equi cōstat esse, nō eqtis. Bñ, inqt Seruius, hæc tibi quæ/
stio nata ex incuria ueteris lectionis. Nā qa seculum n̄m ab Ennio, & om̄i bi-
bliotheca uetere descivit, multa ignoramus, q̄ nō laterent, si ueterē lectio nobis
effet familiaris. Om̄es em̄ antiq scriptores, ut hoīem eq̄ insidētem, ita & equū
cum portaret hoīem, eqtem uocauerūt, & eqtare nō hoīem tm̄, sed equum q̄q; Eques,
dixerūt. Ennius lib. annaliū VII. ait: Deniq; ui magna quadrupes eques, atq;
B elephāti Projiciunt se. Nunqd dubiū est, quin eqtem in hoc, ipsum equum di/
xerit, cum addidisset illi epitheton quadrupes. Sic & eqtare, qđ uerbum ē uo-
cabulo eqtis inclinatū est, & homo utens equo, & equus sub hoīe gradiens, di/
cebat. Lucilius nanq; uir apprimè linguæ Latinæ scius, equum & currere &
eqtare dicit hoc uersu: Nempe hunc currere equū nos atq; eqtare uidemus. Er/
go & apud Maronē, qui antiquæ latinitatis diligens fuit, ita intelligendum ē,
Atq; equitem docuere sub armis, id est docuerunt & equum portantem homi/
nem insultare solo, & gressus glomerare superbos. Subiecit Auienus: Cum
iam trabibus contextus acernis Staret equus. scire uelle in equi fabrica casu' ne
an ex industria hoc genus ligni nominauerit. Nam licet unū pro qlibet ligno
ponere poëticæ licentiæ sit, solet tamē Vergilius temeritatem licentiæ nō ama/
re, sed rationis certæ uim in rerē uel nominū electione seruare.

Dolendum erat profecto, ne hunc quidem librum haberi integrum, si, quæ in prioribus libris desiderantur,
non ita magni essent momenti. Nunc quemadmodum grauiores nonnunquā morbi esse solent in causa, ut qui
deinde morbi accedunt, non facile sentiatur, ita præcedentū librorum hiatus, tanto nimirū studiosos omneis
dolore afficiunt, uti hic uix ullus esse possit dolori locus.

MACROBII AVRELII

THEODOSII VIRI CONSULARIS ET ILLV/
stris Saturnaliorum liber septimus.

D

Quando, & quibus de rebus philosophandum in coniuicio.

Caput .I.

RIMIS mensis post epulas iam remotis, & discursim uarian/
tibus poculis minutioribus, Prætextatus, solet cibus, inquit,
cum sumitur tacitos efficere, potus loquaces. At nos & inter
pocula silemus, tanquam debeat serijs uel etiam philosophi-
cis carere tractatibus tale conuiuium. Et Symmachus, Ve/
rum' ne ita sentis Vecti, ut philosophia conuiujs intersit: &
non tanquam censoria quædam, & plus nimio uerecunda materfamilias pene/
tralibus suis contineatur, nec misceat se Libero, cui etiam tumultus familiares
sunt, cum ipsa huius sit uerecundiæ, ut strepitum non modo uerborum, sed ne
cogitati-